

Smoking Souls: «Les nostres lletres volen ser un himne contra el desencant»

La banda de Pego està a punt de treure un EP versionant en forma de remix alguns dels temes del darrer disc, 'Translúcid' | La presentació de l'àlbum, publicat a finals de l'any passat, va quedar estroncada per la pandèmia

Smoking Souls | Arxiu de Propaganda Pel Fet!

Translúcid (Propaganda pel Fet!, 2019) és el quart àlbum de **Smoking Souls**. El grup de la Marina Alta es van tancar durant més de dos anys per tal de crear el seu treball més ambiciós i el van presentar a finals del 2019. La intenció era aprofitar la temporada de festivals del 2020 per exhibir el seu directe arreu dels Països Catalans i fins i tot més enllà. La crisi sanitària provocada per la proliferació del coronavirus els ha trastocat els plans, però ells han sabut esperar que passés tot, expectants, sabedors que tenien un material de primera a punt de fer esclatar als escenaris.

Ara són a punt de treure l'EP digital *Opac* (Propaganda pel Fet!, 2020), una revisió de *Translúcid* en versió electrònica, cuinat amb diversos punxadiscos com **Plan B**, Pasqu (**Aspencat**), **LeyDJ**, Bianco (**Orxata**) i **LoPutoCat**. Parlem amb Pau Camps, guitarrista de la banda, sobre la trajectòria de, com han passat el confinament, i el nou disc.

Com definiríes Smoking Souls i la seva primera dècada de trajectòria?

Si hem arribat fins on som és perquè som molt constants treballant dia a dia i hem prioritzat la música per davant de tots els altres aspectes de les nostres vides. Constància i treball. Pel que fa a la música, pensem que les etiquetes són per a les llaunes però ens movem per un ampli ventall de possibilitats dins el rock. Hem complert deu anys i l'any que ve farà una dècada del primer concert. Teníem pensat fer alguna moguda diferent del que hem fet fins ara. En vam començar a parlar i ens ha enxampat la crisi de la covid-19. Ara mateix tot està enlaire i no sabem què podrem fer.

Sou de Pego (la Marina Alta), un poble amb moltes bandes, però vosaltres no us assembleu a cap. D'on surt el vostre so?

Tenim una relació molt estreta amb els amics de **La Gossa Sorda**, a més, el nostre bateria és germà del seu bateria. I, és veritat, sonem diferent, però no només dels grups de Pego. No ens assemblem a cap altre grup dels Països Catalans. Des que vam començar teníem molt clar que no volíem que la nostra sonoritat fos la que escoltàvem constantment als escenaris. Nosaltres ens sentíem més representats amb els grups i la sonoritat del pop i del rock nord-americà i britànic.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=tcopmA7sZ6U>

És una dificultat afegida fer rock quan les bandes de fusió i mestissatge i també les propostes hip-hop i trap ho estan escombrant tot?

A nosaltres ens va molt bé perquè som la banda que marca la diferència a cada cartell. Hem demostrat que el rock es pot reinventar i pot tindre una posada a escena a un gran nivell. La música, independentment del gènere, agrada o no agrada. I pense que tenim cabuda en tots els festivals i ho demostrarem amb la nostra gira. Tot i això, pense que és veritat que actualment el rock està desplaçat o fins marginat dins l'escena actual. Hi ha molt poca diversitat en les programacions. Quan actuem a Catalunya ens adonem que hi ha un nivell molt alt de qualitat, professionalitat i coneixement, però poca diversitat. No hi ha tanta personalitat com al País Valencià. Hi ha molts grups que es pareixen massa, tant entre els que fan mestissatge com entre els que fan trap. Hi ha bandes que quan les sentim ens pareixen el mateix grup.

Escoltant la vostra música es nota l'evolució que heu tingut amb cada nou disc. Com ho heu viscut vosaltres?

Hi ha hagut sempre una evolució constant, un *feedback* i una retroalimentació musical entre nosaltres mateixos dins la banda. I sobretot, hem tombat molts prejudicis que teníem quan vam començar. Per exemple, pensàvem que els ritmes més accelerats i desbordats significaven més canya i després hem descobert que hi ha moltes cançons de mig temps i lentes que són més potents que la canya accelerada. I també hem descobert nova música, hem escoltat altres sonoritats que no són rock i que a l'hora de compondre ens han donat més recursos...

I què ha estat el més important?

Durant aquest temps, sobretot hem entès i potenciat l'amistat entre nosaltres, els vincles i les vivències compartides al grup. Saber establir relacions socials, cuidar-se i cuidar l'equip és clau perquè un grup dure deu, vint o trenta anys.

View this post on Instagram

A post shared by Smoking Souls (@smokingsoulsmusic) on Apr 1, 2020 at 11:44am PDT

La població mundial ha viscut un confinament *sine die*. Se'n pot treure algun rèdit artístic i creatiu, d'aquesta situació?

No hi ha cap altra opció. De vegades el món accelerat, la productivitat capitalista i el ritme que el sistema ens imposa des de menuts fa que no trobem mai temps per aïllar-nos, trobar un refugi musical, pensar, fer un *reset*, agafar la guitarra i pegar voltes a les melodies? Eixos dies els músics hem tingut aquesta possibilitat sense sentir-nos malament per no eixir de casa. Però alhora ha estat contraproductiu perquè ens estàvem forçant a treure més del que podíem donar amb el cap ple d'incerteses. La majoria ens hem quedat sense feina, sense prestacions laborals i tenim un panorama personal que pot no deixar-nos crear lliurement.

Vau fer un acústic des de casa al principi del confinament i després no hi heu tornat. Per

què?

Pensem que això només s'ha de fer si ho sents i et sents fort amb ganes de posar-t'hi. Nosaltres no estàvem amb ànims per a exposar-nos a les xarxes. No vam voler sumar-nos a una programació digital si no estàvem amb totes les nostres capacitats.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=rFIA6OAKJOU>

Parlem del disc. 'Translúcid' vol dir que deixa passar llums i ombres. Aquesta és una idea que us defineix?

Crec que sí. Les nostres lletres sempre tenen eixa òptica positiva des de la negativitat i des de l'opressió que s'ha de superar.

Fa anys algú va dir que aquesta negativitat era pròpia dels grups de Pego...

No ho sé. Pego ha estat sempre un poble de lluitadors que han mirat d'acabar amb certes opressions, ja en els temps de la guerra de l'aigua, i també hem estat aspres en el llenguatge. A les nostres cançons sempre tractem de donar una eixida a l'esperança dins esta problemàtica i l'estat de lluita permanent que vivim individualment afrontant molts obstacles i molts problemes socials i col·lectius. Les nostres lletres volen ser un himne contra el desencant.